CUPA AGRICULTURII

Imagini din viitoarea expoziție a sportului sătesc

GAZDE PRIMITOARE — SPORTIVI ISCUSIȚI

GRIJILE ORGANIZATORILOR

Cine spune că o finală de „zonă" a „Cupei Agriculturii" care reunește patru regiuni nu dă bătaie de cap organizatorilor nu a fost săptămîna trecută la Slatina. Urma să se adune acolo sportive și sportivi din satele regiunilor București, Hunedoara, Oltenia și Argeș. Iar „supărările" organizatorilor n-au pornit nici de la asigurarea terenurilor necesare competițiilor de atletism, volei, handbal, fotbal, oină și altele, cîte au mai fost, n-au fost pricinuite nici de măsurile privind arbitrajele sau alte asemenea treburi.

Au avut de furcă organizatorii cu cîțiva dintre numeroșii colectiviști care urmau să asigure concurenților cazarea și celelalte de trebuință.

— Alo! Slatina? UCFS-ul raional? — se auzea din oră în oră la telefon: aci e Sfatul din Piatra-sat. Ce facem, tovarăși? Sîntem vreo patru-cinci colectiviști la care nu s-au prezentat încă băieții sau fetele care intră mîine în concurs.

— Trebuie să vină, tovarăși...

— Măi, fraților, nu cumva ați încurcat treburile? Nu cumva nouă ne-ați repartizat sportivi numai așa... pe hîrtie? Or, ce, noi n-am fi vrednici să primim sportivi în ospeție? Că doar nu sîntem mai prejos decît alți colectiviști din comuna noastră...

— Vai de mine, tovarăși — se auzea răspunsul de la Slatina — cum să credeți una ca asta? Numai că, se vede treaba, au cam întîrziat...

— Păi atunci luați măsuri, oameni buni, să nu vină sportivii obosiți! Că mîine încep întrecerile și, vorba aia, să fie cu toții în putere... Iaca noi nu ne mișcăm de aici, de la sfat, pînă nu vin. Am rînduit acasă toate cele trebuincioase, să-i primim cum se cuvine. Iar dumneavoastră mai interesați-vă, să nu fi rămas oamenii-n drum pe undeva... Că mai sînt sate cu numele satului nostru și prin alte părți. Ia vedeți ce-i de făcut! Noi așteptăm cît o fi nevoie...

Și așa, dragi cititori, colectiviștii de care vă vorbim au așteptat la sfatul popular pînă la ora 4 dimineața. Și tare s-au bucurat cînd i-au văzut venind pe tineri și n-au știut ce să le mai facă pentru ca pînă a doua zi să-și refacă forțele.

Să fi auzit ce mai „galerie" făceau cei din Piatra-sat băieților și fetelor pe care-i găzduiseră: Hai Hunedoara! Hai Bucureștiul! chit că aceștia erau în întrecere cu argeșenii. Să se simtă fiecare ca la el acasă.

Mulțumiri din inimă pietrenilor, slătiorenilor, gănești lor, prisăcenilor, curtișorenilor și tuturor celorlalți colectiviști care au dovedit atîta grijă și dragoste participanților la finala „Cupei Agriculturii".

Scriind despre o asemenea întrecere sportivă gîndurile se abat de la drumul obișnuit, trecînd pe lîngă rezultatele concrete marcate de acele cronometrelor sau înscrise în foile de arbitraj. De cele mai multe ori ele se opresc asupra unor fapte și oameni, asupra unor evenimente de fond ce stabilesc în ultimă instanță fizionomia competiției, îți dau coordonatele și aria pe care o ocupă în dezvoltarea generală a fenomenului sport. Te simți tentat să scrii mai ales despre acești oameni, să descrii îndeosebi aceste evenimente, să arăți că — de fapt — în spatele cifrelor, indicînd numărul de participanți sau rezultatele unei întîlniri sau altele se află înțelesul adînc al unor transformări radicale din viața oamenilor. Alcătuiești atunci o suită de miniaturi, imagini sugestive care ar putea sta alături într-o viitoare expoziție privind dezvoltarea sportului sătesc din patria noastră.

CELE MAI TINERE CAMPIOANE

Duminică dimineața pe terenul din curtea gospodăriei de stat din Piatra-sat, la sfîrșitul finalei de volei fete, terenul a fost literalmente invadat de entuziaștii suporteri ai micuțelor voleibaliste din Miercurea, comună de prin părțile Sebeșului. Fluierul final al arbitrului constințise victoria acestora cu 3-1 în fața reprezentantelor harnicelor viticultoare de pe dealurile Drăgășanilor. Mărturisim sincer că am participat și noi la bucuria hunedorencelor, izvorul acestui simțămînt aflîndu-se undeva în apriga hotărîre cu care fetițele din Miercurea își apărară șansele în această finală. Am scris fetițele pentru că nici una dintre componentele echipei din Miercurea nu numără mai mult de 15 primăveri. Prima generație de voleibaliste din satul ardelean a cucerit (după un debut mai puțin rodnic, anul trecut), consacrarea finală într-o competiție de anvergură.

UN AVIZ FEDERAȚIEI DE LUPTE ȘI ALTORA

In aceeași dimineață pe saltelele așezate la umbra ulmilor, la cîțiva pași de terenul de volei, s-a desfășurat întrecerea sportivilor de la trîntă. Am putea spune că rar am văzut o „scenă" pentru trîntă atît de bine amenajată. Pe prelata fără cute, tineri vînjoși reprezentînd patru regiuni ale țării și-au măsurat forțele și măiestria, pentru a cuceri titlul de cel mai bun. L-am cunoscut printre ei pe Vișan Artimon, colectivist din comuna Radu Negru, regiunea București. In încordarea ce domnește o clipită de timp, înainte de a porni la atacul decisiv, Vișan Artimon părea o statuetă dăltuită în granit. Disputa sa cu argeșeanul Mihai Popescu a fost răsplătită cu numeroase aplauze de către toată asistența. Cu dîrzenie s-au luptat și perechile Vasile Conca—Constantin Stan, Mihai Nicolae—Gheorghe Liuba, Vasile Ghenu—Nicolae Dumitrescu.

CLASAMENTUL GENERAL PE REGIUNI

1. Argeș 302 pct.
2. Hunedoara 273 pct.
3. București 207 pct.
4. Oltenia 177 pct.

Inregistrînd interesul cu care cele cîteva sute de spectatori (atîția încăpeau în jurul saltelelor) au privit întrecerile celor de la trîntă ne-am gîndit că n-ar fi rău ca Federația română de lupte să programeze o serie de întîlniri oficiale la sate. Spunem acestea amintindu-ne că Nicolae Martinescu, campionul țării noastre la categoria grea, a muncit pînă nu de mult pe ogoarele unei colective gălățene, fiind „descoperit" cu prilejul unei competiții asemănătoare.

ȘLEFUITORUL DE DIAMANTE

In jurul sectorului de aruncări de pe stadionul din Slatina, unde aveau loc întrecerile de atletism, am întîlnit pe profesorul Emil Drăgan din Cîmpulung Muscel, pasionat antrenor de atletism.

— Căutați „diamante"? l-am întrebat.

— De astă dată nu le caut, ci le șlefuiesc — ne-a răspuns zîmbind. Am în concurs două „eleve". Pe Elvira Cataramă din Lerești, raionul Cîmpulung Muscel și pe Elena Neacșu din Tătulești-Vedea. Sînt două elemente cu mari perspective. De altfel, în zilele acestea, am văzut aici nenumărate „diamante" — cum văd că vă place dumneavoastră să le spuneți. Sînt însă nevoia meșterului care să le limpezească apele. Mă gîndesc la săritorii la înălțime P. Marineață, A. Berbeci ș. a.

— Fetele dvs. ce rezultate au obținut?

— Elvira Cataramă a cîștigat proba senioarelor, deși n-are decît 19 ani, iar Elena Neacșu pe cea a junioarelor.

— Elvira este cumva rudă cu Olimpia Cataramă?

— Soră. Mai mică, dar merge cu pași siguri pe urmele Olimpiei. Foarte talentată este și Elena Neacșu și, deși o să vi se pară temerară afirmația, eu socot că amîndouă, dacă se vor pregăti cu grijă, pot înregistra o creștere valorică care să le ducă în lotul speranțelor olimpice.

AU FOST ȘI LIPSURI...

Am asistat la pasionante întreceri atletice, la meciuri de volei și handbal adesea cu nimic mai prejos decît unele întîlniri din primele categorii ale campionatului republican. Valori individuale, faze palpitante, execuții tehnice în viteză, care dovedeau finețe, măiestrie, combativitate — iată principalele atribute ale acestor întreceri care te făceau să uiți că te afli, de fapt, la o competiție de mase.

Dar tovarășilor care s-au întrecut două zile în faza finală a „zonei" de la Argeș le-a lipsit ceva, esențial după părerea noastră. Ce anume? Antrenori federali ca și antrenori de echipe „mari", din regiunile respective, care ar fi putut descoperi sumedenie de talente tinere, vrednice de toată atenția.

Și cînd te gîndești că mai sînt antrenori care-și caută oameni cine știe pe unde, sau țin în echipe sau unele loturi sportivi „pensionari". De ce oare?

Veniți, tovarăși antrenori, la marile întreceri de masă! Ați uitat oare că Iolanda Balaș a făcut primul pas spre cel mai înalt podium tocmai într-o asemenea competiție?

MIRCEA COSTEA
VALENTIN PĂUNESCU

Întrecerile de handbal au fost deosebit de disputate și de un nivel tehnic vrednic de laudă.

Foto: M. Rahoveanu

Între Dunăre și Mare

Meleagurilor dintre Dunăre și Mare le-a revenit cinstea să găzduiască una din etapele finale ale tradiționalei competiții sportive de mase rezervate tineretului de la sate — „Cupa Agriculturii". Pe stadioanele răspîndite pe întinderile atît de bogate ale raionului Medgidia, s-au adunat reprezentanții sportului din patru regiuni ale țării, atleți și gimnaști, luptători, oinari, voleibaliști și handbaliști, popicari și ciclișt pentru a-și dovedi priceperea și îndemînarea, pentru a cuceri titlurile de campioni ai popularului concurs. Vrednicii colectiviști dobrogeni nu și-au dezmințit ospitalitatea și i-au primit pe vecinii lor din Galați și Ploiești, pe brașovenii care veneau mai de departe, de peste munți, cu brațele deschise, cu inimile vesele. I-au primit în case noi, luminoase, i-au ospătat din belșugul lor, au ciocnit cîte un pahar de vin în cinstea succeselor, i-au aplaudat cu însuflețire pe cei ce se dovedeau mai iscusiți la întrecere, au legat prietenii trainice. La Cobadin, Castelu, Poarta Albă sau Basarabi, au venit oamenii cu mic, cu mare să urmărească pasionantele concursuri, care două zile încheiate s-au desfășurat pe stadioanele străjuite de flamuri, gătite în haine de sărbătoare. Și mare le-a fost bucuria cînd la festivitatea de închidere reprezentanților Dobrogei le-a fost înmînat principalul trofeu răsplată a locului I cucerit înaintea Brașovului, cea mai puternică dintre adversare. Acolo, unde cu ani în urmă nu puteai vorbi decît despre o cruntă mizerie, vedeam acum imaginea îndestulării, a vieții din ce în ce mai fericite care s-a instalat pe aceste meleaguri, admiram tineri care au învățat să-și petreacă timpul liber pe terenurile de sport, care nu mai luptă acum cu neștiința de carte ci se iau la întrecere cu secundele, cu centimetrii.

GIMNASTICA A CUCERIT INIMILE COLECTIVIȘTILOR DIN COBADIN...

In frumoasa așezare a Cobadinului, pe spațiosul stadion de aci, s-au ținut întrecerile de oină, trîntă și gimnastică. Toate s-au bucurat de mare interes din partea „milionarilor" de la G.A.C. „8 Mai". Gard viu de spectatori s-a format și în jurul saltelelor pentru trîntă (doar sportul luptelor cu nuanța lui locală, cureșul, este mult gustat aci) și în jurul terenului pe care oinarii stabileau adevărate recorduri de viteză sau precizie în aruncarea mingii cît un pumn. Dar parcă tot mai mulți au fost cei care au admirat concursul de gimnastică încheiat cu dubla victorie a localnicilor. Elevii și elevele școlii medii din Cobadin au încîntat privirile prin două ansambluri omogene ca valoare și pregătire, în care precizia executării exercițiilor, armonia mișcărilor și grația au fost notate cu foarte bine de către juriu. Gimnastica artistică unde Vangheliță Beiu și Paulina Ene au fost primele viori, „acrobatica" și piramidele, unde Dumitru Ivănoiu (premiat și la învățătură) sau Ion Girtone au dovedit calități remarcabile, au constituit punctele tari ale programului și au cules aplauze cu duiumul. Gimnastică artistică și acrobatică de ansamblu, la nivel de spectacol sportiv, iată ce a realizat în foarte scurtă vreme inimoasa profesoară de educație fizică Arina Dimitriu căreia îi adresăm sincere felicitări pentru pasiunea ei în munca de pedagog, de formare a unui adevărat centru de gimnastică într-o așezare sătească.

Una dintre aprigele întreceri de trîntă.

Foto: V. Godescu

Așa cum am zis, la concurență, s-au desfășurat trînta și oina. Intrecerea luptătorilor a fost de multe ori aprigă, sportivi viguroși, mulți din ei cu o bună pregătire tehnică și suficientă experiență, disputîndu-și întîietatea cu toată energia, vrînd să cîștige numai prin tuș. De altfel, cunoscutul luptător M. Belușica, prezent în juriu, ne confirma impresiile noastre și ne asigura că tineri ca Ion Șerban, Ion Boboșilă, Mihai Moraru, Nicolae Todea, Dumitru Călăvie și alții sînt bine clădiți pentru acest sport și dacă își vor îmbunătăți tehnica au șanse reale să facă pași mari spre performanță.

HANDBALUL, UN SPORT DOBROGEAN?

Așa s-ar părea după surprinzătoarele victorii ale echipelor Științei Poarta Albă, realizate mai ales în fața reprezentativelor Brașovului cu ocazia turneului masculin și feminin ce s-a ținut în localitate. Au vrut dobrogenii să-și dovedească măiestria și într-un sport poposit de curînd în acest colț de țară. Pronosticurile indicau favorite, cum era și firesc, formațiile Covorul Hărman la fete și Recolta Hălchiu la băieți, unde handbalul are rădăcini adînci. Numai că impetuozitatea și dorința de victorie a elevilor puternicului centru școlar Poarta Albă au răsturnat calculele hîrtiei. E drept că băieții au învins mai greu, la capătul unui meci în care pasiunea a cam depășit limitele (aceasta și cu concursul arbitrajului larg), dar trebuie spus, totuși, că întîlnirile au scos la iveală interesul deosebit pentru handbal manifestat de miile de spectatori, au constituit un admirabil mijloc de popularizare a acestui sport. Desigur, dobrogenii au obligația, acum mai mult ca oricînd, să se pregătească cu toată sîrguința pentru a consolida frumosul succes.

Pe stadionul din Poarta Albă s-au desfășurat întrecerile de atletism. In „umbra" handbalului, alergătorii, săritorii și aruncătorii au cam înduit după spectatori. Aceasta nu i-a împiedicat însă să înregistreze și multe rezultate bune, ca de pildă juniorii Florian Hofman (Ploiești) 1,75 la înălțime, Maria Budișteanu (Dobrogea) 4,63 m la lungime, Ana Comăneală (Brașov) 13,4 pe 100 m, Gh. Bucoveschi (Ploiești) 11,96 la greutate, sau seniorii Cornel Mihai (Brașov) 11,4 sec. pe 100 m, Ibolya Gabor (Brașov) 12,8 pe 100 m, Vasile Zglobiu (Dobrogea) 12,69 m la greutate, Vasilica Manea (Galați) 10,42 m la greutate, Maria Păun 4,65 la lungime și altele.

UN SAT DE CICLIȘTI: CASTELU

Nu există casă fără bicicletă la Castelu. Cele 150 de familii din sat sînt posesoarele a aproape 200 de biciclete. Drumurile bune din aceste locuri, urcușurile și coborîșurile de pe dealuri, virajele „dulci" explică extinderea sportului cu pedale și a sugerat organizatorilor, pe bună dreptate, programarea concursurilor de ciclism din cadrul Cupei Agriculturii. Titlurile au revenit brașovencei Mariana Sețu și ploieșteanului Gh. Alecu. Localnicii au cucerit doar un loc trei la băieți. Dar, președintele asociației sportive Luceafărul, brigadierul horticol Azis Sadic, ne-a încredințat că în curînd ciclișt din Castelu, cu experiența competițională pe care au început să o aibă vor face primii pași spre măiestrie.

BILANȚ REUȘIT LA BASARABI...

La sediul renumitei Gospodării agricole de stat Murfatlar a ființat cîteva zile un adevărat cartier general al Cupei Agriculturii. In timp ce popicarii își măsurau precizia în lansarea bilei, voleibaliștii își disputau șansele în partide care depășeau uneori chiar două ceasuri, iar fotbaliștii asaltau porțile în speranța obținerii locului întîi, într-una din clădiri, printre mostrele de... ceară ale vestitelor soiuri de struguri coarnă albă, băbească neagră, Afuz-Ali și altele, se adunau pe mese și se centralizau rezultate din toate comunele unde aveau loc concursurile. Tot aci s-au ținut ședințele de programare a competițiilor, se pregăteau premiile și diplomele, se trăgeau concluziile asupra desfășurării popularei competiții sătești. Fără doar și poate, reușita acestei faze interregiuni a Cupei Agriculturii, ajunsă la cea de a patra ediție, era evidentă, iar scopul ei propagandistic pe deplin atins. Consiliul regional UCFS Dobrogea, a muncit mult și cu folos, asigurînd condiții optime întrecerilor. Dobrogenii au primit un ajutor tovărășesc din partea activiștilor veniți din celelalte regiuni și îndeosebi din partea gălățenilor, organizatorii de anul trecut ai concursurilor. Și trebuie să recunoaștem, am fost plăcut impresionați de marele interes pe care localnicii, conducerile G.A.S. Basarabi și Institutului de cercetări horticole îl manifestă față de activitatea sportivă. Festivitatea de închidere a încununat pe merit cele două zile de rodnică întrecere sportivă a tinerilor de la sate.

V. GODESCU
N. MARDAN